

for familiefideikommissers vedkommende dog den kommune, hvori fideikommisset har sit hjemsted.

Stk. 3. Hvor flere kommuner efter bestemmelserne i stk. 2 kan gøre krav på kommunal indkomstskat af en skattepligtig, fordeles den beregnede skat mellem de pågældende kommuner. Fordelingen foretages forholdsmæssigt på grundlag af de indtægter, der er oppebåret i hver af kommunerne. Bestemmelserne i § 11 finder her ved tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. I tvivlstilfælde afgør indenrigsministeren med endelig virkning, hvilken eller hvilke kommuner der skal være berettiget til den i stk. 1 omhandlede skat.

Stk. 5. Finansministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren de nærmere regler for statskassens afregning med kommunerne af de dem i henhold til nærværende paragraf tilkommende beløb.

Afsnit III.

Skat af aktieselskaber m. v.

§ 10. Aktieselskaber, andre selskaber, brugsforeninger, produktions- og salgsforeninger, gensidige forsikringsforeninger, andre foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner svarer indkomstskat i henhold til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

Stk. 2. Den i fornævnte lovs § 23 omhandlede kommunale andel af indkomstskatten med tillæg af eventuelle renter i anledning af for sen indbetaling tilfalder den eller de kommuner, hvori selskabet, foreningen m. v. driver virksomhed ved det pågældende skatteårs begyndelse. Sker beskatning efter bestemmelserne i fornævnte lovs § 5, stk. 3, eller § 7, tilfalder andelen den eller de kommuner, hvori virksomhed er drevet.

Stk. 3. Virksomhed anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen m. v. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg. Virksomhed ved transport af personer eller gods på land anses dog alene drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune og virksomhed ved havfiskeri alene i den kommune, hvor ved-

kommende fartøj må anses for nærmest hjemmehørende. Såfremt den foran i stk. 2 omhandlede andel ikke overstiger 300 kr., anses virksomhed i alle tilfælde alene for drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder, såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i betragtning.

§ 11. Anses efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles — medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale — den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m. v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse.

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, dog således at ingen lønning beregnes med et større beløb end 20.000 kr. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Stk. 3. Dersom ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke imellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter indenrigsministeren, i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.

§ 12. Det påhviler den i § 25, stk. 1, jfr. § 24, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. omhandlede kommune at forestå fordelingen i henhold til § 11 af den kommunale andel af indkomstskatten mellem de berettigede kommuner. Indenrigsministeren kan bestemme, at en anden kommune, hvortil den pågældende virksomhed må anses for nærmere knyttet, skal forestå fordelingen.